CENA 150 MAREK.

A·GR· OSTROWSKA   KLISZ „ZORZA" KRAKÓW.

Nr 6. Kraków, 1 czerwca 1922. Rok IV.

KAZIMIERZ GRYŻEWSKI.

Poczta lotnicza w Polsce.

W związku z coraz większem rozpowszechnieniem się poczty lotniczej na całym świecie, wytworzył się osobny typ zbieracza-specjalisty znaczków, t. zw. lotniczych, oraz listów, które przebyły drogę napowietrzną. Tacy zbieracze specjaliści poszukują nietylko znaczków pocztowych lotniczych, lecz także i stempli, świadczących, że dany list przebył drogę w obłokach!

Polska miała linje tymczasowe lotnicze wewnętrzne, a w obecnej chwili ma stałe połączenie napowietrzne z Zachodem, a więc sądzę, że można już zebrać i opisać to wszystko, co zbieraczom polskie poczty lotnicze do zbiorów przysporzyły.

W niniejszej pracy nie chodzi mi specjalnie o opracowanie historji poczty lotniczej na ziemiach polskich, lecz o skatalogowanie specjalnych znaków, że tąk się wyrażę „lotniczych", to jest stempli i znaczków pocztowych.

Podobno była poczta lotnicza pomiędzy Warszawą a Lwowem podczas oblężenia tego ostatniego przez Rusinów w r. 1918, ale tylko jednorazowo. Również przez kilka dni przyjmowano listy drogą lotniczą Warszawa-Kijów, podczas okupacji Kijowa przez nasze wojska w roku 1920. Napewno twierdzić nie mogę, ale zdaje się, że na listy temi linjami wysyłane nie stawiano żadnych odrębnych pieczęci.

Pierwszą normalną linją lotniczą była linja Warszawa - Poznań podczas Targów Poznańskich w końcu maja i początku czerwca 1921 roku.

Dodatkowa opłata za przewóz listów samolotami wynosiła: za listy do 20 gr. 25·— Mk; za listy do 250 gr. 100·— Mk; za kártki pocztowe 25·— Mk; za druki do 500 gr. 100·— Mk; za druki do 1.000 gr. 200·— Mk; za papiery handlowe do 1 000 gr. 50·— Mk; za próbki towarów do 500 gr. 100·— Mk; za paczki do 1 klg. 200·— Mk; za każdy następny klg. 100·— Mk. — Paczki dopuszczono do wagi 10 klg. i do wymiarów 70 × 50 × 50 lub 60 × 60 × 60.

Za każdą przesyłkę poleconą pobierano 400·— Mk, za każde 1.000·— Mk zadeklarowanej wartości po 200·— Mk. Dla opłaty za przewóz samolotami były wydane specjalne znaczki (przez Towarzystwo prywatne zajmujące się przewozem korespondencji) za 25 Mk i 100 Mk. List nieopłacony specjalnym znaczkiem nie mógł przejść drogą napowietrzną, a zatem uważam, że j a k k o l w i e k znaczki te n i e b y ł y o f i c j a l n e, jednak odpowiadały potrzebom chwili, miały praktyczne zastosowanie, a więc przez każdego zbieracza powinny być zbierane.

W Warszawie znaczki doklejała do listu urzędniczka przyjmująca listy, w innych wypadkach znaczki zupełnie nie były sprzedawane. W Poznaniu, zdaje się, znaczki te można było nabywać w dowolnej ilości.

Znaczki takie istnieją dwa: 25 cio Mk bronzowa z czarnym, oraz 100 Mk niebieska z czarnym; oba znaczki istnieją w ciemnym i jasnym odcieniach koloru. 25-cio markówka egzystuje nieząbkowana, znaczek ten należy zaliczyć do rzadkich.

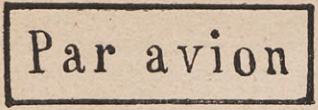
Znaczki te zdarzają się źle perforowane, np. przez środek znaczku i t. p.

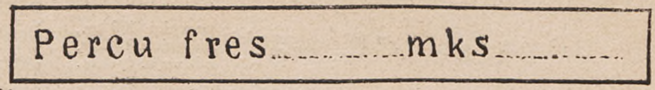
25-cio markówki jak również 100 Mk istnieją bez perforacji u dołu tak, że napis reklamowy „T. A. B. R. O. M. I. K“ istniejący między każdym znaczkiem jest włączony w obręb znaczka. — I s t n i e j ą próby obu znaczków czarne — bez tła (b. rzadkie).

Do stemplowania tych znaczków używano specjalnych kasowników. W Warszawie z godłem tego miasta, w Poznaniu z godłem miasta Poznania. (Patrz rysunek). Ponieważ miała być również wprowadzona komunikacja pocztowa z Krakowem i Łodzią (patrz mapkę), więc i dla tych miast były przygotowane odrębne kasowniki. Jakkolwiek linje te nie doszły do skutku, znaczki lotnicze istnieją kasowane grzecznościowo temi stemplami. Jakim sposobem się to stało, jest tajemnicą (?!).

Z międzynarodowych linji ko-

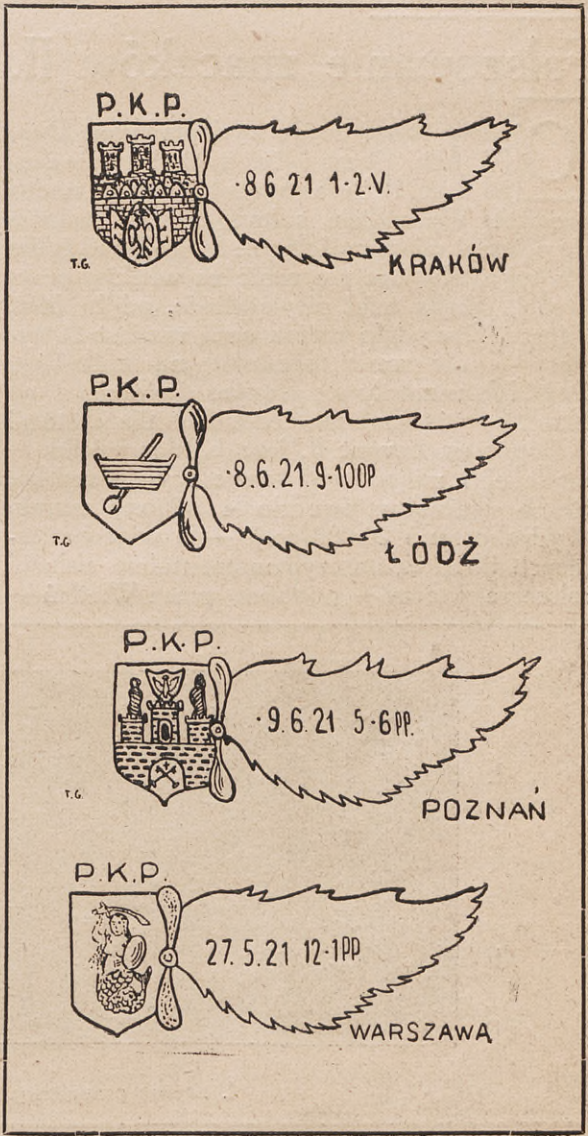
munikacyjnych pocztowych Polska posiada linję Praga-Czeska - Strassburg - Paryż, zorganizowaną przez Francusko-Rumuńskie Towarzystwo żeglugi napowietrznej.

Linję tę uruchomiono 20 września 1920 r. Po kilku dniach przeloty wstrzymano z powodu trudności technicznych. Taryfa wtedy wynosiła do Pragi 5·— franków, do Strassburga 8·— fr., do Paryża 10·— frank. Opłatę uiszczano gotówką w walucie polskiej według przeciętnego kursu franka franc. Na miesiąc wrzesień 1920 r. ustalono kurs franka na 16 Mk. Na listy nie nakładano żadnych specjalnych stempli, jedynie w biurze Tow. Zeglugi list otrzymywał numer kolejny zapomocą numeratora. Pomimo głosów w prasie codziennej, aby za przykładem innych państw wydać specjalne znaczki dla poczty lotniczej, Min. Poczt i Tel. na wydanie takowych nie zdecydowało się [1]).

„Kurjer Warszawski“ z dnia 10 października 1921 r. pisze: „Prawie wszystkie poczty świata wprowadziły znaczki dla poczty lotniczej, dlaczegożby więc Polska miała stanowić wyjątek?“

Regularną komunikację na wyżej wymienionej linji zaprowadzono ostatecznie dnia 12 kwietnia 1921 roku. Opłata składała się z należności pocztowej według taryfy zagranicznej, uiszczonej znaczkami pocztowemi i z należności za przewóz lotniczy, płatnej gotówką, wynoszącej do Pragi 30·— Mk, do Strassburga 60·— Mk, do Paryża 105·— Mk. W miarę zwrotu kursu franka, opłatę w markach polskich podwyższano odpowiednio. Dla odróżnienia od innych listów przykładano na koperty stempelek gumowy tuszem fioletowym „par avion“ (patrz rysunek). Listy są przyjmowane pocztą lotniczą do wszystkich miejscowości zachodniej Europy i na cały świat, jednak jest wymagane wskazanie ostatniej stacji lotniczej, tak np. list adresowany do Nowego Yorku, może być wysłany drogą napowietrzną do Paryża, a dalej pójdzie drogą normalną.

Komunikacja była przerwana na miesiące zimowe z powodu złych warunków atmosferycznych, obecnie znów istnieje.

1) Pomiędzy pracami konkursowemi na znaczki pocztowe, nadesłanemi na konkurs, ogłoszony 2-go marca 1921 r. przez Min. Poczt i Telegr., znalazł się też projekt na specjalne znaczki dla poczty lotniczej.

Obecna taryfa wynosi:

	za list do 20 gr.	powyżej 20 gr.	powyżej 100 gr., za każde 100 gr. lub część tychże.
	franków		
Warszawa-Paryż	1·75	3·—	0·75
Warszawa-Strassburg	1·—	1·50	0 50
Warszawa-Praga	0·50	0·75	0·25

Kurs franka ustanowiono na 360·— Mp.

Listy obecnie, prócz stempelka „par avion", otrzymują stempel oznaczający opłatę gotówkową (patrz rysunek). Tak więc mamy stałą komunikację pocztową lotniczą z Zachodem. Czy jednak nasze Min. Poczt i Telegr. nie myśli o wprowadzeniu komunikacji lotniczej wewnątrz kraju? to jak dotąd, pomimo licznych projektów ze strony prywatnej, znak zapytania....

Warszawa, Kwiecień 1922 r.

ALFRED GÓRECKI.

Fałszowanie znaczków II. Levantu.

Obawy nasze co do wydania przez Dep. IV. Min. Poczt i Tel. spekulacyjnie małej ilości II. Levantu spełniły się aż nadto prędko! Wprawdzie sułtan turecki szalenie się ucieszył wiadomością, że to zrobiono tylko dla tego, aby mu nie robić za wielkiej przykrości, jakąby miał niewątpliwie, gdyby Min. Poczt i T. wydało miljon serji zamiast 20 tysięcy — nie mniej spekulacyjne kalkulacje Dep. IV. zemściły się bardzo boleśnie i na Skarbie państwa i na kieszeniach filatelistów!

Popyt na Levant II. jest bardzo wielki — najmniej 1 miljon serji rozszedłby się szybko, Skarb zgarnąłby przeszło 4 miljony marek. Wydrukowano 20.000 serji — a więc brakujących ilości dostarczyli momentalnie usłużni fałszerze, którzy — podobno przez Wiedeń — rzucili na targ duże iiości fałszywego II-go Levantu! Cena tych fałszów en gross 500 Mk za serję!

Nadruk, wykonany na oryginalnych znaczkach, jest jednak łatwy do stwierdzenia fałszerstwa.

Dla uchronienia Czytelników, podajemy tu oba nadruki: prawdziwy i sfałszowany, w trzykrotnem powiększeniu. Różnice pod szkłem powiększającem rzucają się bardzo dobrze w oczy.

Ponieważ wielu zbieraczy „wpadło" już niewątpliwie, przeto sprawdzenie autentyczności nadruków Levantu przyjął na siebie łaskawie nasz Szanowny stały współpracownik p. Włodzimierz Rachmanow, Warszawa, ul. Piękna 2, bezpłatnie, wyłącznie za zwro-

I. I

II. II.

I. nadruk prawdziwy. II. nadruk sfałszowany.

tem kosztów przesyłki poleconej w znaczkach pocztowych. Oryginalne znaczki po sprawdzeniu ich autentyczności, zaopatrzone będą pieczątką gwarancyjną p. Rachmanowa.

Zbieracze powinni bezwarunkowo niesumiennych handlarzy, u których znaczki sfałszowane nabyli, oddawać w ręce policji, podając ich nazwiska do wiadomości Min. Poczt i Tel., oraz pism filatelistycznych. Może w ten sposób uda się wykryć bandę fałszerską, która znów kompromituje niepotrzebnie dobre imię Polski!

* * *

Oto są skutki dyletanckiej, krótkowzrocznej gospodarki znaczkami, jaką prowadzi Dep. IV. Min. Poczt i Telegr.!

Dokądże to trwać będzie?

WILHELM BERNSTEIN.

Z teki filatelisty: II. Dział frankatur gotówkowych.

(Ciąg dalszy).

Najdawniejszym sposobem opłaty za przewóz listów pocztą, jest frankatura gotówkowa, która od wielu wieków znana jest zagranicą i u nas. Np. posiadamy: 1. dokument z 1820 r. ze stacji pocztowej Izbica, na którym znaczy się porto opłacone gr. 60; 2. dokument z 1830 r. ze stacji pocztowej Ozorków z napisem „franco za rewersem"; 3. dokument z 1839 roku ze stacji pocztowej Lublin, wysłany na koszt strony i t. d.

Do dawnego systemu, czyli do frankatury gotówkowej wracają urzędy pocztowe w naszych czasach na przypadek braku znaczków pocztowych, oraz w przypadku, jeżeli opłata wynosi więcej niż kwota, na jaką opiewa znaczek pocztowy najwyższej wartości.

Współczesne frankatury gotówkowe bywają oznaczane na listach odręcznie lub za pomocą różnych stempelków. Ponieważ odręczne poświadczenia pobrania opłaty gotówką nie dają się ująć w kontrolę, opis takowych ograniczamy krótką wzmianką, że spotykają się następujące: opł. got. 50 f, Nr 116 (m. p.); gotówką opł. L. 40; opłacono 50 h/233; dopłacono 20 h, Nr 466 i t. d., opłaty zaś gotówkowe uwidocznione za pomocą stempli opiszemy dokładnie w alfabetycznym porządku, jako specjalnie ciekawe frankatury.

1. st. p. *Biecz*, a) stempel gumowy 90*mm*, szeroki 20 *mm* z napisem: „Opłata w gotów. K... h... Nr Rej".

b) stempel gumowy: „Opłacon. got. Nr" długi 55, szeroki 18.

2. st. p. *Bielsk*, stempel metalowy FRANCO długi 26, szeroki 4.

3. st. p. *Bochnia*, stempel gumowy: OPŁATA GOTÓWKĄ ... h, długi 76, szeroki 4.

4. st. p. *Cieszyn*, stempel metalowy „Banfranco", długi 25, szeroki 3½.

5. st. p. *Dąbrowa Górnicza*, stempel gumowy „Franko - opłacono", długi 61, szeroki 4.

6. st. p. *Dobromil*, stemp. gum. OPŁACONO Nr, długi 45, szeroki 5.

7. st. p. *Gorlice*, stempel metal. FRANCO, długi 24, szeroki 5.

8. st. p. *Gręboszów*, stemp. gum. GOTÓWKĄ/ /Nr, długi 24 szeroki 10.

9. st. p. *Grybów*, stemp. gum. OPŁACONO GOTOWKĄ K H, długi 55, szeroki 3.

10. st. p. *Iwonicz*, stemp. gum. OPŁACONE /Nr, długi 38, szeroki 12.

11. st. p. *Jasło*, stempel gumowy „Opłacono /Gotówką", długi 25, szeroki 13.

12. st. p. *Jordanów*, stemp. gum. w skrzynce z perełek... „Opłacono Nr rej.", długi 50, szeroki 10.

13. st. p. *Kańczuga*, stempel drewniany — OPŁACONGOTÓWKA, długi 64, szeroki 5.

14. st. p. *Kielce*, stemp. gum. „Opłacone gotówką", długi 45, szeroki 4.

15. st. p. *Kocmierzów*, stemp. gum., „Opłacone K h l. p./..", długi 58, szeroki 4.

16. st. p. *Kraków 1*, a) stempel gumowy, „Franko", długi 23, szeroki 6.
b) stemp. gum., „Franco", długi 23, szer. 6.
c) stemp. gum., „Franko", długi 30, szer. 7.
17. st. p. *Kraków 4*, stemp. gum., złożony z liter pojedyńczych „Opłacono Nr rej", długi 46, szeroki 3.
18. st. p. *Kraków 5*, stempel drewniany?: w skrzynce linjowej o 2 przedziałach, długiej 88 i wysokiej 26; przedział a) długi 62 ma napis OPŁAC— / Nr—; przedział b) długi 26 beznapisowy (miejsce kasownika).
19. st. p. *Kraków 14*, stemp. gum. z liter pojedyńczych „opłacono gotówką / Nr", długi 44, szeroki 9.
20. st. p. *Krosno*, a) stemp. metalowy: BAR FRAKO NR długi 26, szeroki 4.
b) stempel gumowy: „Franko", długi 24, szeroki 6$^1/_2$.
c) „Gotówką zapłacono Nr", długi 63, szeroki 5.
21. st p. *Lipinki*, stemp. gum.: Opłata gotówką w *Pàie compt*, długi 52, szeroki 10.
22 st. p. *Lwów*, 1, stemp. gum.: „Nie omarkowane z powodu braku marek we Lwowie", długi 47, wysoki 9.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Konferencja filatelistyczna w Min. P. i T.

Zwołana przez Dep. IV. Min. P. i T. Konferencja Filatelistyczna odbyła się dn. 12 kwietnia 1922 r. w Warszawie. Obecni byli z ramienia Poczt i Telegrafów; 1) Wiceminister inż. Włodzimierz Dobrowolski, 2) Dyrektor Dep. IV. inż. Ludwik Chełmiński, 3) Naczelnik Wydz. XII. Leon Szczurkiewicz, 4) Protokółował ref. Min. P. i T. Antoni Mucharski.

Z ramienia zainteresowanych Organizacji: 1) Poseł Zygmunt Klemensiewicz, 2) Dr Jan Dudziński, 3) Tadeusz Makowiczka (Krakowski Klub Filatelistyczny), 4) kpt Janota (Oddz. IV. Sztab. Gen.), 5) Stanisław Ejsmond, 6) Włodzimierz Polański, 7) Kazimierz Lajer (Polskie Tow. Filatelistyczne w Warszawie), 8) Zygmunt Englert (Stowarzyszenie Kupców Polskich), 9) Feliks Knapski („Przegląd Filatelistyczny" Zgierz), 10) Jerzy Krzyżanowski ("Informator Filatelisty" Łódź), 11) Wilhelm Bernstein, 12) Eugenjusz Szczerban („Filatelista" Lwów), 13) K. Gryżewski („Filatelista Polski" Kraków.

Wiceminister inż. Dobrowolski zagaja posiedzenie, witając zebranych i oddaje głos dyr. Chełmińskiemu, który zaznajamia zebranych z celem zwołania Konferencji, oraz odczytuje ustalony porządek dzienny: 1) Zagajenie Konferencji; 2) Nowe nakłady znaczków; 3) Sposób wycofania znaczków z obiegu; 4) Sprzedaż Filatelistom znaczków obiegowych; 5) Sprzedaż znaczków wycofanych z obiegu; 6) Sprzedaż skartów ze znaczkami; 7) Wydanie ustawy o karalności fałszerstw znaczków wycofanych z obiegu, krajowych i zagranicznych; 8) Wolne wnioski.

Poseł Klemensiewicz: W sprawie formalnej zapytuje, czy uchwały Konferencji będą posiadać dla Ministerstwa Poczt i Telegrafów moc obowiązującą, czy tylko będą materjałem informacyjnym.

Dyr. Chełmiński: Wyjaśnia, że uchwały Konferencji nie będą posiadać mocy egzekutywnej, lecz będą bardzo cennym materjałem dla Min. P. i T. Bezsprzecznie, że Min. P. i T. będzie poważnie brać pod uwagę uchwałę Konferencji i we wszystkich swoich zarządzeniach w sprawie znaczków pocztowych będzie realizować uchwały Konferencji, o ile ma się rozumieć, uchwały te nie będą biegły po linji sprzecznej z interesami służby.

Nowe nakłady znaczków.

P. Bernstein: Charakteryzując dotychczasowe prace Min. P. i T. w kierunku ułatwienia filatelistom-amatorom nabywania znaczków pocztowych wnosi, aby podania o wydanie znaczków były załatwiane szybciej, niż dotychczas.

Poseł Klemensiewicz: Filatelistyka obecnie stała się wielkim handlem; gdyby Muzeum Min. P. i T. posiadało wszelkie pisma filatelistyczne, to Min. P. i T. wiedziałoby, jak opinja zagraniczna reaguje na nadmiar odmian znaczków w Polsce. Należy bezwzględnie dążyć do zaprzestania wydawania znaczków okolicznościowych, wszelkie zaś nakłady znaczków powinny być wielkie, aby każdy mógł je swobodnie nabyć w dowolnej ilości. Nowe nakłady znaczków winny być możliwie równocześnie przesyłane do wszystkich urzędów pocztowych, celem uprzystępnienia ich nabycia; w końcu zgłasza wnioski:

1) *Konferencja stoi na stanowisku zupełnego wykluczenia na szereg lat wydawania jakichkolwiek znaczków okolicznosciowych, zarówno specjalnie przygotowanych jak i nadrukowych.*

2) *Wszelkie znaczki mają być wydawane tylko w bardzo wielkim nakładzie i rozsyłane do wszystkich poczt możliwie równocześnie, celem zapobieżenia niepotrzebnej spekulacji.*

P. Lajer: Zgadza się z wnioskami posła Klemensiewicza i zaznacza, że oprócz wielkiej ilości wzorów znaczków pocztowych, które obecnie znajdują się w obiegu, np. polski znaczek 10 mk. dotychczas ma aż 67 odmian. W końcu zaznacza, że zagranicą nasz znaczek jest polskim biletem wizytowym, należy przeto wszystko uczynić, ażeby wykonanie znaczków ulepszyć.

Nacz. Wydz. Szczurkiewicz: Min. P. i T. doskonale docenia braki w wykonaniu znaczków poczto-

wych. Jednakowoż warunki, w jakich Min. P. i T. znaczki drukowało nie pozwalały wykonania ich udoskonalić natychmiast. Obecnie znaczki pocztowe drukują się w Państwowych Zakładach Graficznych Min. Skarbu i Min. P. i T. nie posiada bezpośredniej ingerencji do wykonania technicznego znaczków. Poprawa wykonania znaczków może nastąpić wtedy, kiedy Min. Skarbu przez zakupienie nowych maszyn umożliwi Państw. Zakładom Graficznym podnieść ich sprawność techniczną.

Dr Dudziński zgadza się z wnioskami posła Klemensiewicza, zaznacza tylko, że należy unikać drukowania znaczków jednakowego rysunku i jednakowej barwy o różnych wartościach i że przy wybieraniu kolorów należy stosować się do przepisów konwencji międzynarodowej.

Wiceminister Dr Dobrowolski odczytuje odpowiednie art. konwencji międzynarodowej i wyjaśnia, że uchwała Konferencji madryckiej zezwala państwom o niestałej walucie używać znaczki w takich kolorach, w jakich zostały wydane.

P. Englert gadza się z wnioskami posła Klemensiewicza i zaznacza, że kupcy filateliści już dawno wnieśli do Min. P. i T. memorjał o zaniechanie wydawania nowych znaczków.

P. Ejsmond zgłasza wniosek: 1) *Konferencja uchwala ujednostajnienie wydań znaczków bieżących w ilościach nieograniczonych, przyczem kładzie nacisk na możliwe ujednostajnienie barw, papieru i maszyn perforacyjnych, oraz użycia klisz stalowych, które umożliwią staranny druk.*

2) Konferencja proponuje, aby ustalono dwa typy znaczków od 50 fen. (włącznie) do 25 marek i od 25 marek do 100 mk.

Kpt. Janota zaznacza, że wojskowość dotychczas nie wydawała żadnych znaczków dla poczt polowych, o ileby w przyszłości znaczki takie były wydane to z wiedzą i zgodą Min. P. i T.

Dyr. Chełmiński wyjaśnia, że punkt drugi wniosku p. Ejsmonda jest nie do przyjęcia jako zbyt krępujący zwłaszcza ze względu na zmienną taryfę.

Wnioski posła Klemensiewicza oraz punkt 1 wniosku p. Ejsmonda Konferencja przyjęła jednogłośnie.

Sposoby wycofania znaczków.

W dyskusji nad tym punktem zabierali głos pp. Bernstein, Lajer, Dr Dudziński, Makowiczka, Dyr. Chełmiński, który w obszernym referacie uzasadnia potrzebę pozostawienia Min. P. i T. swobody działań co do terminów wycofania z obiegu obecnie kursujących znaczków. Min. P. i T. będzie wydawać rozporządzenia o wycofaniu poszczególnych znaczków po dokładnem rozważeniu potrzeby wycofania w każdym poszczególnym wypadku, z pozostawieniem pewnego terminu w celu umożliwienia zrealizowania znaczków przez poszczególnych posiadaczy.

W końcu Konferencja jednogłośnie uchwaliła uzgodniony wniosek Dr Dudzińskiego:

1) *Zarząd pocztowy przychyli się do automatycznego wycofywania znaczków z obiegu po ustaleniu się stosunków walutowych.*

2) *W celu uregulowania obecnego obiegu znaczków Zarząd pocztowy będzie wycofywał nie mające zastosowania znaczki w drodze rozporządzeń.*

Sprzedaż filatelistom znaczków obiegowych.

Po wypowiedzeniu się szeregu mowców przyjęto wniosek: *Sprzedaż znaczków obiegowych będzie się dokonywać we wszystkich urzędach pocztowych bez ograniczeń, w Warszawie, ponadto w specjalnem okienku będą sprzedawane znaczki również serjami.*

(Dokończenie nastąpi).

WŁODZIMIERZ RACHMANOW.

Osobliwości polskich znaczków pocztowych. (Ciąg dalszy).

Dział niniejszy jest specjalnie poświęcony omówieniu i klasyfikacji wszelkich odmian polskich znaczków pocztowych, jak n. p. kasowników, błędnodruków, odmian kolorów, ząbkowań i t. p. Szanownych Czytelników „Filatelisty Polskiego“ upraszamy o nadsyłanie odpowiedniego materjału dowodowego oraz notatek wprost na ręce p. Włodzimierza Rachmanowa, Warszawa, Piękna 2.

Znaczek 1 Mk na papierze zwykłym (bez wodnych znaków), o ząbkowaniu 13 1/2.

Znaczek 1 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu 13 1/2 na 10 3/4.

Znaczek 25 Mk na papierze grubszym szarawym, o ząbkowaniu 13 1/2.

Znaczek 5 Mk koloru brunatno-liljowego, na papierze prążkowanym poziomo, o ząbkowaniu 14 1/4 na 11 1/2.

Znaczek 5 Mk koloru brunatno-liljowego o ząbkowaniu 14 1/4 na 10 3/4 na dwóch gatunkach gładkiego papieru: na cienkim przeźroczystym i na grubym zupełnie białym.

Znaczek 1 Mk na papierze zwykłym, o ząbk. 11 1/2.

Znaczek 2 Mk na papierze gładkim białym w kolorze jasno-zielonym, o ząbkowaniu 14 1/4 na 11 1/2.

Znaczek 100 Mk o ząbkowaniu 11 1/2.

Znaczek 40 fen. o ząbkowaniu 10 na 11 1/2.

Znaczek 1 Mk na papierze prążkowanym pionowo, o ząbkowaniu 11 1/2 na 10 3/4.

Znaczek dopłaty 2 Mk (nowy rysunek) na papierze prążkowanym poziomo, o ząbkowaniu 9 1/4.

Znaczek dopłaty 8 Mk na papierze prążkowanym pionowo, o ząbkowaniu 9 1/4.

Znaczek dopłaty 50 Mk na papierze prążkowanym pionowo, o ząbkowaniu 9 1/4.

Znaczek 4 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu 14 1/4 na 13 1/2.

Znaczek 5 Mk koloru brunatno-liljowego na papierze zwykłym, o ząbkowaniu 14 1/4 na 13 1/2.

Znaczek 100 Mk o ząbkowaniu 10 3/4 na 11 1/2.

Znaczek 4 Mk na papierze cienkim gładkim, o ząbkowaniu $14^{1}/_{4}$ na $11^{1}/_{2}$.
Znaczek dopłaty 50 Mk na papierze prążkowanym poziomo o ząbkowaniu $9^{1}/_{4}$.
Znaczek 2 Mk na papierze gładkim białym w kolorze jasno-zielonym, o ząbkowaniu $11^{1}/_{2}$.
Znaczek 100 Mk o ząbkowaniu $10^{3}/_{4}$.
Znaczek 10 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu $13^{1}/_{2}$.
Znaczek 100 Mk o ząbkowaniu $13^{1}/_{2}$.
Znaczek 2 Mk na papierze prążkowanym poziomo otrzymaliśmy o ząbkowaniach: $11^{1}/_{2}$ na $13^{1}/_{2}$, $13^{1}/_{2}$ na 13 i $14^{1}/_{4}$ na $10^{3}/_{4}$.
Znaczek 4 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu $14^{1}/_{4}$ na 13.
Znaczek 5 Mk koloru brunatno-liljowego, na papierze prążkowanym poziomo, o ząbkowaniu $11^{1}/_{2}$ na $10^{3}/_{4}$.
Znaczek 5 Mk w kolorze brunatno-liljowym na papierze zwykłym, o ząbkowaniu $13^{1}/_{3}$ na $11^{1}/_{2}$.
Znaczek 15 Mk o ząbkowaniu $10^{3}/_{4}$ na $11^{1}/_{2}$
Znaczek 1 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu $13^{1}/_{2}$ na $11^{1}/_{2}$.
Znaczek 2 Mk na papierze zwykłym o ząbkowaniu $13^{1}/_{2}$.
Znaczek 2 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu grzebieńkowem $12^{3}/_{4}$ (Kammzähnung).
Znaczek 4 Mk o ząbkowaniu $13^{1}/_{2}$, na papierze grubszym.
Znaczek 5 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu $14^{1}/_{4}$ na 13.
Znaczek 15 Mk o ząbkowaniu $13^{1}/_{2}$.
Znaczek 4 Mk na papierze gładkim cienkim, o ząbkowaniu $13^{1}/_{2}$ na $14^{1}/_{4}$.
Znaczek 5 Mk na papierze białym grubszym, o ząbkowaniu $10^{3}/_{4}$.
Ten sam znaczek o ząbkowaniu $11^{1}/_{2}$.
Znaczek 4 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu $11^{1}/_{2}$.
Znaczek 5 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu $14^{1}/_{4}$ na $11^{1}/_{2}$.
Znaczek 1 Mk na papierze zwykłym, o ząbkowaniu grzebieniowem (Kammzähnung) $12^{3}/_{4}$.
Znaczek 2 Mk na papierze zwykłym w kolorze jasnozielonym, o ząbkowaniu $14^{1}/_{4}$ na $13^{1}/_{2}$.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Nowe znaczki pocztowe.

Polska.

Znaczek dopłaty 1 Mk ciemno-niebieski w rysunku znaczków dopłaty 2—100 Mk.

Antiqua.

Serja obiegowa ***znaczków opłatnych*** została uzupełniona następującemi wartościami: $1^{1}/_{2}$ p. żółty, 4 p. czarny i czerwony na papierze żółtym, 3 sz. zielony i fjoletowy, 4 sz. czarny i czerwony i 5 sz. zielony i czerwony.

Armenja.

Znaczki opłaty. Władze sowieckie wydały całą serję znaczków opłaty w rozmaitych rysunkach miejscowego charakteru. Serja składa się z 11 następujących wartości: 1, 2, 3, 5, 25, 50, 100, 250, 500, 1000 i 2000 rubli.

Belgja.

Znaczki dopłaty w zmienionych kolorach 10 c. zielony i 20 c. ciemnobrunatny.

Brazylja.

Znaczek opłaty 200 zeisów niebieski, uzupełniający serje znaczków typu 1920 roku.

Bułgarja.

Znaczek opłaty 25 słot. zielonawo-niebieski z portretem Cara Borysa.

Estonja.

Znaczek opłaty 10 Mk niebieski nieząbkowany z kowalem.

Francja.

Znaczki opłaty w zmienionych kołorach 10 c. zielony i 30 c. czerwony.

Górny Śląsk.

Znaczki opłaty prowizoryczne wydano zapomocą przedrukowania 4 Mk na 60 fen. oliwkowy, 10 Mk na 75 fen. czerwony i 20 Mk na 80 fen. pomarańczowy.

Gruzja.

Znaczki opłaty 500 rubli czerwony, 1000 rubli brunatny i 5.000 rubli zielony, wydane przez władze sowieckie.

Wolne miasto Gdańsk.

Serję ***znaczków opłaty*** uzupełniono znaczkiem 50 Mk dużego formatu w kolorach czerwonym i złotym i siatką szarą.

Holandja.

Znaczek opłaty $12^{1}/_{2}$ c. pomarańczowy typu cyfrowego.

Irlandja.

Znaczki opłaty nadrukowe. Po długiej walce Irlandja otrzymała niepodległość z powodu czego wydano serje znaczków nadrukowych. Na obiegowych znaczkach angielskich zrobiono nadruk w języku galskim „Rialtas Sealdach Na Heireann 1922“ co znaczy „Tymczasowy Rząd Irlandji 1922“. Nadruk koloru czarnego na następujących wartościach: $^{1}/_{2}$, 1, $1^{1}/_{2}$, 2, $2^{1}/_{2}$, 3, 4, 5, 6, 9 i 10 pensów, 1, $2^{1}/_{2}$, 5 i 10 szyl.
Znaczki mają obieg wyłącznie w kraju.

Islandja.

Znaczki opłaty prowizoryczne: 5 aur na 16 aur (Senf Nr 55) i 20 aur na 25 aur (Senf Nr 57).
W zmienionych kolorach ukazały się znaczki opłaty 10 aur zielony, 25 aur czerwony i 40 aur niebieski.

Indje holenderskie.

Znaczki opłaty nadrukowe: 60 cent. na 1 guld. (Senf Nr 113) nadruk niebieski i 80 cent. na 1 guld. (Senf Nr 113) nadruk czerwony.

Malta.

Znaczki opłaty. Po otrzymaniu niepodległości znaczki opłaty tej wyspy przedrukowano napisem „Self-Government“ na ukos.

Wartości następujące: 1/4, 1/2, 1, 2, 2 1/2, 3, 6 pensów, 1, 2, 2 1/2, 5 i 10 szyl. na znaczkach 2 i 10 szyl. nadruk czerwony, reszta czarny.

Maroko (poczta angielska).

Znaczki opłaty, nadrukowe. Na angielskich znaczkach umieszczono dwuwierszowy nadruk w górnej części znaczka „Marocco Agencies“ 3 p. fioletowy, 4 p. szary, 6 p. liljowy, 1 sz. brunatny.

Maroko (poczta francuska).

Znaczki poczty lotniczej: 75 c. niebieski 1 frank ceglasty i 2 franki fioletowy. Samolot nad miastem Kazablanką.

Kłajpeda (Memel).

Znaczki opłaty nadrukowe: Z nadrukiem ukośnemi czcionkami dodatkowo wydano: 10 fen. na 10 c. zielony, 15 fen. na 10 c. zielony, 30 fen. na 30 c. czerwony, 50 fen. na 50 c. niebieski, 75 fen. na 35 c. fioletowy i 2 Mk na 1 fr. amarantowy i zielonkawy.

Niemcy.

Znaczki opłaty, pamiątkowe. Z powodu Monachijskiej Wystawy przemysłowej wydano specjalne znaczki z herbem m. Monachjum (Münchner Kindl.); 1 1/2 Mk liljowy, 2 Mk fioletowy, 3 Mk czerwony, 4 Mk niebieski, 10 Mk brunatny i 20 Mk karminowy.

Nikaragua.

Znaczki opłaty prowizoryczne: 1 cent. na znaczku stemplowym 1 c. czerwonym, 1 cent. na znaczku stemplowym 2 c. zielonym i 1 c. na znaczku telegraficznym 15 c. niebieskim. Nadruk koloru czerwonego.

Nowa Zelandja.

Znaczek opłaty 8 p. ciemno-niebieski z portretem ks. Jerzego.

Norwegja.

Znaczek opłaty nadrukowy. 5 oere na 25 oere liljowy (Senf Nr 82).

Znaczki opłaty w zmienionych kolorach: 5 oere liljowy, 25 oere ciemno-różowy i 40 oere niebieski.

Paraguay.

Znaczki opłaty. Z widokiem parlamentu 50 c. czerwony i niebieski i 1 peso niebieski i brunatny.

Rosja Sowiecka.

Znaczki opłaty nadrukowe: 5000 rub. na 1 rub., 5000 rub. na 2 rub., 5000 rub. na 5 rub., 5000 rub. na 20 rub. i 10.000 rub. na 40 rub. Nadruk czarny lub czerwony.

Znaczki opłaty 7.500 rub. niebieski i 22.500 rub. fijoletowy na białym papierze z wodnym znakiem lub na brunatnym kredowym papierze.

Rosja, (Rzeczpospolita Dalekiego Wschodu).

Znaczki opłaty. Z emblematami sowieckiemi 3 kop. czerwony, 7 kop. niebieski i 10 kop. ciemno-niebieski, czerwony i czarny.

Salwador.

Znaczki opłaty, pamiątkowe. Z powodu stulecia niepodległości wydano znaczki pamiątkowe 1 c. zielony, 2 c. czarny, 6 c. karminowy i 10 c. ciemno-niebieski.

Obszar Sary.

Znaczki opłaty, w walucie francuzkiej 5 cent. pomarańczowy i czarny (górnik), 10 cent. ciemno-zielony (most).

Sarawak.

Znaczki opłaty. Serję obiegową uzupełniono trzema znaczkami opłaty: 5 c. pomarańczowym, 6 c. fioletowym i 30 c brunatnym i niebieskim.

Szwajcarja.

Znaczek opłaty 40 c. jasno-niebieski zmienił swój kolor na ciemno-niebieski.

Węgry.

Znaczki opłaty. W rysunku znaczków halerzowych (koryner) 50 h. niebiesko-liljowy, 1 1/2 kor. liljowy, 2 1/2 kor. ciemno-zielony, 4 1/2 kor. ciemno-fioletowy i 6 kor. niebieski.

Rozmaitości.

Podwyższenie prenumeraty.

Z powodu ponownego, bardzo znacznego podniesienia kosztów druku i papieru — zmuszeni jesteśmy z numerem dzisiejszym podnieść cenę prenumeraty oraz cenę pojedynczych numerów.

Prosimy Pp. Zbieraczy i Czytelników o jednanie nowych prenumeratorów, aby można bez uszczuplania rozmiarów pisma przetrwać obecny krytyczny czas!

Administracja „Filatelisty Polskiego“.

Sejmowe znaczki cięte i makulatura znaczków sejmowych.

Fima Fr. Wróbel i Ska sprzedaje obecnie znaczki sejmowe cięte, które posiada arkuszowo i makulaturę tych znaczków (mały Trąbczyński niebieski, a także cięty w potrójnym druku), żądając za te znaczki horendalnych cen. Warto byłoby stwierdzić, skąd firma posiada te rzeczy, których w handlu nie powinno być. Czy to w swoim czasie za panowania p Lindego otrzymana makulatura, czy też, broń Boże, jeszcze teraz wyłażą takie rzeczy z Ministerstwa. Warto byłoby, aby w sprawę

sprzedaży tych znaczków wmieszało się Min. P. i Tel. albo nawet p. Prokurator, dla sprawdzenia legalności pochodzenia tej makulatury. Najwyższy czas, aby piękne rozmowy na konferencjach filatelistycznych zamieniły się w czyny. Ministerstwo robi rewizje u żydów na Sto-Krzyskiej, poszukując jednego lub dwóch skradzionych znaczków, a tymczasem pod nosem Ministerstwa jego urzędowy ekspert sprzedaje znaczki niewiadomego pochodzenia i nikt tego nie widzi. Quousque tandem Catilina...

Nieznane znaczki pieniężne.

Od p. Edwarda Obsta otrzymaliśmy trzy znaczki rosyjskie wartości 1 rub., 5 rub. i 10 rubli, nieząbkowane, drukowane na bardzo grubym papierze (kartonie), posiadające nadruk ochronny siatką postawioną pionowo (jak znaczki pocztowej).

Na odwrotnej stronie znajduje się rosyjski napis drukiem szarym: „Inicjał choždenie narawnie z deniażnymi znakami, Uralskoje Otd. G. B.", po polsku: „Ma obieg na równi ze znakami pieniężnemi, Uralski Oddział Banku Państwa".

Znaczki te używano w okolicy Oremburga za czasów walk bolszewików z atamanem Dutowym.

Znaczki dla Górnego Śląska.

Wedle wiadomości otrzymanych z Drukarni Państwowej, znaczki projektowane dla Górnego Śląska o rysunku znaczków obiegowych polskich, nie będą puszczone w obieg, wobec zmiany taryfy i potrzeby zupełnie innych wartości. Obecnie podgotowuje się serja znaczków w zupełnie nowych rysunkach. Po otrzymaniu tej wiadomości nasuwa się pytanie, co stanie się z tymi kilkunastu miljonami znaczków już wydrukowanych, od 5 fenigów do 5 marek? Przedstawia to zbyt wielką wartość, aby wprost rzucono je do pieca. A możeby tak można było je zużytkować przewalutowując fenig na markę, dla wewnętrznego obiegu. Jednocześnie warto byłoby pomyśleć o zużytkowaniu pozostałej dużej ilości znaczków 6 markowych, (prawdopodobnie kilka miljonów sztuk), które leżą w urzędach bez ruchu a które jednak przedstawiają wartość gotowych znaczków. Niech Ministerstwo się nie boi robić nadruków w miljonach O znaczku 3 Mk 40 fen. nikt nic złego nie pomyślał, to nie dopłata na P. K. L., lub Levaut II., wydane w niklej ilości. Miljony sztuk na pasek nie pójdą.

Ze stowarzyszeń.

Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Filatelistów Polskich w Lublinie. Zarząd Stowarzyszenia Filatelistów Polskich Ziemi Lubelskiej w Lublinie dziękuje serdecznie za życzenia Redakcji, wyrażone w N-rze 4 „Filatelisty Polskiego" i ma zaszczyt zakomunikować, iż Statut Stow. został już przez władze państwowe zatwierdzony.

Po zatwierdzeniu Statutu odbyło się dn. 30 kwietnia 1922 r. I. Walne Zebranie Członków Stow., na którem zostali wybrani do Zarządu pp.: Cholewiński Witold (prezes), Węgrzecki Mieczysław (kierownik wymiany), dr. Grabowski Kostanty (bibljotekarz) i dwaj zastępcy: pp. Pietrzykowski Edward i Jerzy Scholtz.

Do Komisji rewizyjnej pp.: Dukszta Stefan, Kawka Karol i Oblicki Grzegorz.

Korzystając z grzeczności Redakcji, prosimy o łaskawe zamieszczenie naszej prośby w Ich poczytnem piśmie, aby osoby zainteresowane i pokrewne Stowarzyszenia nawiązały z nami korespondencję w sprawach filatelistyki, wszelką korespondencję adresując do prezesa Stow. p. Cholewińskiego Witolda, Lublin, ul. Krakowskie-Przedmieście Nr. 38.

Polskie Towarzystwo Filatelistów w Lubartowie. Mamy zaszczyt zakomunikować Sz. Redakcji pisma „Filatelista Polski" w Krakowie, że z inicjatywy grona zbieraczy znaczków pocztowych, tworzącego Komitet organizacyjny, odbyło się w Lubartowie w dniu 23 kwietnia r. b. zebranie, na którem zostało zorganizowane „Polskie Towarzystwo Filatelistów w Lubartowie". Prezesurę jednocześnie poruczono najstarszemu i najwięcej doświadczonemu filateliście Ks. Rektorowi Al. Szulcowi, na sekretarza i skarbnika powołano Pana Tracza, sekretarza Inspektora Szkolnego. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: M Plewicki i A. Hałko. Statut przesłany do zatwierdzenia władzom. Teren działania T-wa powiat Lubartowski. Adres T-wa: Lubartów, ul. Cmentarna Nr. 10 (lokal własny).

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, Rynek 9 (pasaż Bielaka). — Redaktor odpow.: B. Feldman. Wydawcy: Bernard Feldman i Ska.

CZCIONKAMI DRUKARNI LUDOWEJ W KRAKOWIE.

Decyzja Rady Komisarzy Ludowych.

I. Nadać Komisarjatowi Ludowemu do Handlu z zagranicą i wydziałom jego prawo wyłączne dla stworzenia państwowego funduszu eksportowego filatelistycznego dla handlu z zagranicą.

II. Zobowiązać Komisarza Ludowego Poczt i Telegrafu oraz wszystkie inne instytucje do współdziałania i Wniesztorgiem w tworzeniu państwowego funduszu filatelistycznego i z takowym zgodnie działać. W tym celu Komisarjat Ludowy do Spraw Zagranicznych deleguje swego przedstawiciela do Rosyjskiego Filatelistycznego Biura przy Ludowym Komisarjacie Poczt i Telegrafu.

III. Zobowiązać Komisje istniejące przy Komisarjacie Ludowym do Handlu z zagranicą i miejscowych jego wydziałach do segregowania odpowiednich egzemplarzy marek muzealnej wartości dla oddania takowych według adresu. W skład wyżej wskazanych Komisyj wchodzą przedstawiciele Komisarjatu Ludowego Poczt i Telegrafu.

W ostatnich czasach wśród filatelistóm wszystkich krajów obudziło się wielkie zainteresowanie do znaczków pocztowych R. S. F. R. R. Wskutek czego przez Rząd Rosyjski utworzony został eksportowy państwowy fundusz filatelistyczny dla handlu z zagranicą.

Sprzedażą znaczków rosyjskich w Polsce zarządza Rosyjska Misja Handlowa (Warszawa, Mazowiecka 1, m. 6) dokąd w tej sprawie zwracać się powinno.